

Ivan Tibau: «Senyeres i banderes del Barça van omplir el passeig de Lloret»

L'any 1992, l'actual secretari general de l'Esport començava la seva carrera com a jugador d'hoquei a les files del modest Lloret; la final del dia 28 la veurà des de la llotja de Wembley

Ivan Tibau, amb la fotografia del gol de Koeman que van signar Urgel i Segura. Foto: ROBERT RAMOS.

«Aquest jugador calb que mira cap enrere com es deia? Lombardo, oi? Com ens va fer patir!» A algú que identifica en una fotografia antiga la figura d'Attilio Lombardo, jugador del Sampdoria en la primera meitat dels anys noranta, no cal preguntar-li si és aficionat al futbol. Ivan Tibau, màxim dirigent de l'esport català des del mes de gener, ha jugat tota la seva vida a hoquei sobre patins. Però explica que ni tot el tràfec que suposa compatibilitzar l'esport amb la feina –va treballar en una entitat bancària–, ni els desplaçaments dels caps de setmana, ni els compromisos familiars li van impedir mai seguir l'actualitat del futbol, especialment del Barça. Era un jove de dinou anys, un valor incipient en l'entorn de l'hoquei, quan va veure aquella final de Wembley des d'un bar del seu poble. «Sempre m'ha agradat el futbol i sempre he estat molt del Barça. Vaig veure la final amb uns amics de Lloret de Mar i més que el partit, recordo la celebració; tots vam sortir amb les motos al passeig Marítim i el vam omplir de senyeres i banderes del Barça. Era un títol important i el vam celebrar al cent per cent.»

Ni en els somnis més rocambolescos hauria pogut imaginar Ivan

Tibau que gairebé vint anys després d'aquella final en viuria una altra des de la llotja de Wembley i convertit en el secretari general de l'Esport català. «Hi aniré, amb el president de la Generalitat i la seva senyora», explica, entre il·lusionat i impacient. Assegura que els últims mesos han estat intensos i que el càrrec li ha permès viure experiències úniques: «He pogut assistir a grans esdeveniments, però també m'ha agradat molt poder fer costat a d'altres esdeveniments menys mediàtics en què la gent posa tot el seu esforç i en què sempre agraeixen la teva presència.» Si aquella altra final de Wembley la va viure com un aficionat més, ara li toca representar-hi un paper institucional i interpretar els èxits del club del seu cor des d'una perspectiva diferent: «A Catalunya el Barça és un referent i la bona trajectòria dels últims anys és importantíssima per al nostre país. També hi tenim l'Espanyol i grans esportistes en moltes disciplines, però el paper que el Barça té en la projecció internacional de Catalunya és molt gran. És la millor marca que tenim.» Una visió global que també aplica a la figura de Guardiola: «Personalment no el conec, a banda d'algun cop que hi he coincidit, però crec que és un referent per a l'esport català. Comportaments com el seu serveixen d'exemple i ens ha de servir de model per formar els esportistes i els entrenadors del futur.»

Al secretari general de l'Esport encara li costa localitzar quin interruptor encén cadascuna de les llums del seu despatx. I la seva taula és una immensitat rere la qual treballa aquell petit jugador d'hoquei forjat en mil batalles. La final de Wembley serà un altre bateig en un càrrec que encara és nou. Dinou anys després d'aquell bar de Lloret.

Publicat a:

-El 9 Esportiu Barcelona 17-05-2011 Pàgina 4

-El 9 Esportiu Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 17-05-2011 Pàgina 4

-El 9 Esportiu Comarques Gironines 17-05-2011 Pàgina 4

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/8-esports/48-barca/412317-ivan-tibau-lsenyeres-i-banderes-del-barca-van-omplir-el-passeig-de-lloretr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss